



CRNA GORA
TUŽILAČKI SAVJET
TSP broj XXX/25
Podgorica, 29. decembar 2025. godine

Na osnovu člana 37 stav 1 tačka 9 Zakona o Državnom tužilaštvu („Službeni list CG”, br. 11/2015, 42/2015, 80/2017, 10/2018, 76/2020, 59/2021, 54/2024 i 92/2025), a u vezi člana 73c i 74 Poslovnika Tužilačkog savjeta („Sl. list CG”, br. 67/15, 57/18, 78/21, 57/22, 66/24, 59/25, 103/25 i 129/25), T. S. je na XVIII sjednici održanoj 29.12.2025. godine, dao sljedeće

MIŠLJENJE

X.Y, savjetnik P.C.G., objavom da je državni tužilac advokat potpredsjednika V. Y, preduzeo je radnju koja se može kvalifikovati i predstavlja spoljašnje ugrožavanje samostalnosti državnog tužioca, shodno članu 73a Poslovnika Tužilačkog savjeta, kojom je putem medija pokušao uticati na samostalno, zakonito i nepristrasno postupanje državnog tužioca X.Y, protivno njegovim profesionalnim obavezama i zakonu.

O b r a z l o ž e n j e

Državni tužilac u D.T , X.Y T. S, dana 01.10.2025. godine, podnio je pritužbu zbog ugrožavanja njegove samostalnosti od strane savjetnika P.C.G, X.Y, u kojoj je naveo da je dana 30.09.2025. godine, u ND „V.” objavljen tekst pod naslovom „Y: Procijenite da li je ovo odluka državnog tužioca ili advokata Y”, kao i obraćanje savjetnika P. D.C.G., X.Y, objavljeno na mreži „X” iz kojeg proizilazi da savjetnik P.C.G., uz fotografiju dijela rješenja o odbacivanju krivične prijave državnog tužioca, ispisuje tekst sadržine: „Dostavljamo na uvid javnosti odluku tužioca. Neka građani procijene da li je ovo odluka državnog tužioca ili advokata X.Y!”. Navedene reakcije su uslijedile nakon što je dana 17.09.2025. godine, donio rješenje o odbacivanju krivične prijave X.Y, predsjednika C. G, podnijete protiv X Y, potpredsjednika V.C.G, zbog krivičnog djela ugrožavanje sigurnosti iz člana 168 stav 1 Krivičnog zakonika Crne Gore, u predmetu poslovne oznake Kt br. XXXX/25.

T.S je shodno odredbama člana 73c i 74 Poslovnika Tužilačkog savjeta, na XVIII sjednici održanoj 29.12.2025. godine, razmatrao navedenu pritužbu i prije davanja mišljenja imao u vidu da je:

Članom 134 Ustava Crne Gore, propisano da je Državno tužilaštvo jedinstven i samostalan državni organ koji vrši poslove gonjenja učinilaca krivičnih djela i drugih kažnjivih djela koja se gone po službenoj dužnosti, a članom 136 stav 1 Ustava Crne Gore da T. S obezbjeđuje samostalnost državnog tužilaštva.

Članom 3 Zakona o Državnom tužilaštvu, propisano je da se poslovi Državnog tužilaštva ne smiju vršiti ni pod čijim uticajem i niko ne smije da utiče na Državno tužilaštvo u vršenju njegovih poslova.

U članu 37 stav 1 tačka 9 Zakona o državnom tužilaštvu propisano je da T.S pored nadležnosti utvrđenih Ustavom razmatra pritužbe državnih tužilaca i rukovodilaca državnih tužilaštava i zauzima stavove u vezi ugrožavanja njihove samostalnosti.

U članu 73 a Poslovnika Tužilačkog savjeta propisano je da se ugrožavanjem samostalnosti državnih tužilaca i rukovodilaca državnih tužilaštava smatra radnja, pritisak, prijetnja, uticaj instrukcija, ometanje ili propuštanje postupanja, kojima se, neposredno ili posredno, pokušava uticati na samostalno, zakonito i nepristrasno postupanje tužioca, protivno njegovim profesionalnim obavezama i zakonom. Ugrožavanje samostalnosti može poticati od lica unutar državnog tužilaštva (unutrašnje ugrožavanje) ili od lica, organa, organizacija i subjekata izvan državnog tužilaštva (spoljašnje ugrožavanje).

U obrazloženju Preporuke 19 (2000) K. M.S. E. definisano je da „neopravdan uticaj znači ometanje u slučajevima koji ne spadaju u one koji su zakonom predviđeni od strane bilo kog drugog nadležnog organa, bilo izvršne ili zakonodavne vlasti, kao i ekonomskih snaga i lokalnih vlasti i političkih aktera“. Kada takvi neopravdani uticaj, ometanje i pritisci mogu da nastanu ili do njih dođe tužilac neće biti u stanju da zaštiti interese pravde, neće biti u stanju da poštuje vladavinu prava, ili ljudska prava i biće nemoćan da djelotvorno postupa u slučajevima korupcije ili zloupotrebe moći države.

U Mišljenju br. 9 (2014) K.V.E.T o evropskim normama i načelima za tužioce se navodi da: „E. S. Z L.J.P. je smatrao neophodnim da naglasi da „u demokratskom društvu ni sudovi ni istražni organi ne smiju biti podvrgnuti političkom pritisku. Iz ovoga slijedi da tužioci treba da budu samostalni u donošenju odluka i da prilikom saradnje sa drugim institucijama treba da obavljaju svoje dužnosti bez spoljnog pritiska ili miješanja izvršne vlasti ili parlamenta, uz poštovanje načela podjele vlasti i odgovornosti“. Samostalnost tužilaca nije prerogativa ili privilegija koja je data u interesu tužilaca, već predstavlja garanciju u interesu pravične, nepristrasne i djelotvorne pravde, kojom se štiti javni interes i privatni interesi datih lica. Države moraju osigurati da su tužioci u mogućnosti da obavljaju svoje funkcije bez zastrašivanja, smetnji, uznemiravanja, neprimjerenog uticaja ili neopravdanog izlaganja građanskoj krivici ili drugoj odgovornosti.

U Mišljenju br. 8 (2013) K. V.E.T se navodi da : „Posebno treba pomenuti da reakcija na napad, klevetničke izjave i dr. treba da dođe od predstavnika javnog tužilaštva kao cjeline, a ne od pogođenog tužioca, jer se tako izbjegava rizik da budu predstavljene ili posmatrane od strane javnosti kao lično pitanje ili stvar ličnih odnosa.

Imajući u vidu naprijed iznijeto T. S smatra da samo iznošenje informacije u javnosti da je državni tužilac odbacio predmetnu krivičnu prijavu samo po sebi ne predstavlja spoljašnje ugrožavanje državnog tužoca.

Međutim, imajući u vidu funkciju koju obavlja X.Y, savjetnik za b. i o. p. C. G. X.Y i sadržinu objave “Procijenite da li je ovo odluka državnog tužioca ili advokata Y”, te cijeneći navedene relevantne norme i standarde, T. S nalazi da istupanje u javnosti na ovakav način javnog funkcionera i targetiranje u javnosti državnog tužioca kao naklonjenog određenoj političkoj strukturi “advokat Y”, predstavljaju radnje ometanja u radu državnog tužioca, vid pritiska,

uznemirenost, neprimjeren uticaj i u suštini su usmjerene na ugrožavanje njegove samostalnosti. Na ovaj način se koristi javna funkcija savjetnika predsjednika države, da se sa te pozicije utiče na državnog tužioca i njegovu odluku, kao i na budući rad državnog tužilaštva, na koji način se vrši neopravdan uticaj, a posebno imajući u vidu da se predmetna odluka tiče ličnih prava predsjednika čiji je savjetnik.

Takođe, imajući u vidu sadržinu objave i iznijete tvrdnje i ocjene o radu državnog tužioca, očigledno je da se iste ne mogu podvesti pod slobodu izražavanja, odnosno pravo javnosti da zna kako funkcionišu pravosuđe i kao takve su neprihvatljive, i podrivaju povjerenje javnosti u rad državnog tužilaštva.

U konkretnom slučaju radi se o zloupotrebi svrsishodne javne kritike, koja je inače dozvoljena, ako nije u funkciji ugrožavanja samostalnosti državnog tužilaštva.

Shodno navedenom T.S je na XVIII sjednici održanoj 29.12.2025. godine, dao mišljenje da je objavom da je državni tužilac advokat potpredsjednika V. Y, savjetnik P.C.G., X. Y., preduzeo radnju koja se može kvalifikovati i predstavlja spoljašnje ugrožavanje samostalnosti državnog tužioca, shodno članu 73a Poslovnika Tužilačkog savjeta, kojom je putem medija pokušao uticati na samostalno, zakonito i nepristrasno postupanje državnog tužioca X.Y, protivno njegovim profesionalnim obavezama i zakonu.

PREDSJEDNIK
TUŽILAČKOG SAVJETA
X.Y, s.r.